

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت زندگی در نواحی روستایی (مطالعه موردی روستای پلایین شهرستان تهران)

محل انتشار:

دومین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سعید شیخی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

واژه کیفیت زندگی سرچشمه روشنی ندارد. کیفیت زندگی اگرچه جذابیت و معنی عام دارد، یک تعریف پذیرفته عام ندارد. هر عبارتی که در تعریف کیفیت زندگی بکار رود، کیفیت زندگی یک فرد به حقایق عینی و خارجی زندگی اش و دریافت ها و ادراکات درونی و ذهنی او از این عوامل و نیز از خودش وابسته است. بهبود کیفیت زندگی در یک مکان خاص و یا برای اشخاص و گروه های خاص همواره کانون اصلی توجه برنامه ریزان بوده است. در واقع بهبود کیفیت زندگی در هر جامعه ای، یکی از مهم ترین اهداف سیاست های عمومی آن جامعه می باشد. در سال های اخیر مطالعات پیرامون کیفیت زندگی به طور عمده بر ماهیت شهری تمرکز کرده و بحث بر روی کیفیت زندگی شهری در میان تحقیقات و مطالعات تجربی رواج یافته است. کیفیت زندگی به عنوان مفهومی برای نشان دادن میزان رضایت فرد از زندگی و به عبارتی معیاری برای تعیین رضایت و عدم رضایت افراد و گروه ها از ابعاد مختلف زندگی است در مطالعات مرتبط با کیفیت زندگی ابعاد مختلفی اهمیت می یابند. در این تحقیق نظر پرسش شونده درخصوص کیفیت زندگی، ملاک عمل بوده است به این صورت که پرسش شونده با پاسخ به 42 گویه که ابعاد مربوط به کیفیت آموزش، بهداشت، امنیت، محیط مسکونی، زیرساخت، اشتغال و درآمد، اوقات فراغت، تعامل و همبستگی اجتماعی را در بر می گیرد میزان کیفیت زندگی را مشخص ساخته است. به همین منظور روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می باشد که داده های مورد نیاز تحقیق به صورت پیمایشی و از طریق پرسشنامه جمع آوری شده است. قلمروهای مورد بررسی درجداول اطلاعاتی شامل میانگین، مدپاسخ ها، درصد پاسخ های داده شده در مد، در قالب یافته های توصیفی ارائه شدند براساس یافته های تحقیق بالاترین پاسخ ها مربوط به قلمرو تعامل و همبستگی اجتماعی بوده و پایین ترین پاسخ ها مربوط به قلمرو کیفیت اوقات فراغت بوده است.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، ابعاد ذهنی، مرتضی گرد، شهرستان تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/781434>

